

Skleněný dům

Hana Zagorová

Tak oblakům vzdálená
na věky smí v křišťálu spát.
Úsměv na tváři má,
jenž chtěla princí z lásky dát.
Jablko v trávě příběh zná,
že měla krásy víc,
stará zášť v jádru spící
nám dnes může říct.

Má skleněný dům.
Nablízku dnům,
které jen zítřek má jí psát,
když v zahradě spí,
polibek blíž už krouží
v záři svítání.

Má skleněný dům.
Dá prostor všem snům,
oživlá náhle může vstát.
Lásky kouzlem vzkříšená
jde vstříc dalším dnům.

Je krása tak významná,
trpaslík léta dál se ptá.

Sněhurka schází nám,
navěky má ta tvář už spát.
Jablko v trávě příběh zná,
že měla krásy víc,
stará zášť v jádru spící
nám dnes může říct.

Má skleněný dům.
Nablízku dnům,
které jen zítřek má jí psát,
když v zahradě spí,
polibek blíž už krouží
v záři svítání.

Má skleněný dům.
Dá prostor všem snům,
oživlá náhle může vstát.
Lásky kouzlem vzkříšená
jde vstříc dalším dnům.

Má skleněný dům.
Dá prostor všem snům,
oživlá náhle může vstát.
Lásky kouzlem vzkříšená

jde vstříc dalším dnům.

Má skleněný dům.
Nablízku dnům,
které jen zítřek má jí psát,
když v zahradě spí,
polibek blíž už krouží

v záři svítání.

Má skleněný dům.
Dá prostor všem snům,
oživlá náhle může vstát.
Lásky kouzlem vzkříšená
jde vstříc dalším dnům...